

GEMENSAMMA PARLAMENTARISKA AVS-EG-FÖRSAMLINGEN

Utskottet för sociala frågor och miljö

15.1.2008

FÖRSLAG TILL BETÄNKANDE

om de sociala och miljömässiga konsekvenserna av strukturanpassningar

Medföredragande: Alma Oumarou (Niger) och Gay Mitchel

DEL A: UTKAST TILL RESOLUTIONSFÖRSLAG

INNEHÅLL

	Sida
PROTOKOLLSIDA	3
FÖRSLAG TILL RESOLUTION	4
MOTIVERING (offentliggörs separat)	

PROTOKOLLSIDA

Vid sitt sammanträde den 24 juni 2007 godkände den gemensamma parlamentariska AVS-EG-församlingens presidium att utskottet för sociala frågor och miljö utarbetar ett betänkande, i enlighet med artikel 2.8 i arbetsordningen, om de sociala och miljömässiga konsekvenserna av strukturanpassningar.

Vid sitt sammanträde den 23 juni 2007 utsåg utskottet för sociala frågor och miljö Alma Oumarou (Niger) and Gay Mitchell som medföredragande.

Utskottet för sociala frågor och miljö behandlade förslaget till betänkande vid sina sammanträden den ... och den ...

Vid det sistnämnda sammanträdet antog utskottet följande utkast till resolutionsförslag ...

Följande var närvarande vid omröstningen: ...

Resolutionen ingavs den ...

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

om de sociala och miljömässiga konsekvenserna av strukturanpassningar

Den gemensamma parlamentariska församlingen antar denna resolution

- vid sitt sammanträde i Ljubljana (Slovenien) den 17–20 mars 2008,
- med beaktande av artikel 17.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av artiklarna 177–181a i Fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution om ”Samarbeta mer, samarbete bättre: 2006 års paket om effektivitet i EU:s bistånd” (2006/2208(INI)¹,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution om den strategiska översynen av Internationella valutafonden (2005/2121(INI))²,
- med beaktande av den handlingslinje som stakas ut i strategidokumentet för fattigdomsminskning och som Internationella valutafonden och världsbanken tog initiativ till 1999,
- med beaktande av millenniedeklarationen av den 8 september 2000, där det internationella samfundet gemensamt fastställer kriterier för fattigdomsutrotning, de s.k. millennieutvecklingsmålen,
- med beaktande av samförståndet från Monterrey om utvecklingsfinansiering av den 22 mars 2002,
- med beaktande av Washingtonöverenskommelsen,
- med beaktande av Romförklaringen om harmonisering, antagen den 25 februari 2003, och Parisförklaringen om biståndseffektivitet, antagen den 2 mars 2005, vilka följer upp Högnivåforumet om harmonisering och anpassning för biståndseffektivitet (nedan kallad ”Parisförklaringen”),
- med beaktande av det initiativ för högt skuldsatta fattiga länder som Internationella valutafonden och världsbanken lanserade 1996 för att förhindra att fattiga länder drabbas av skuldbördor som de inte har någon möjlighet att axla,
- med beaktande av det multilaterala skuldlättnadsinitiativet som G8 lanserade i juni 2005,
- med beaktande av världsbankens och Internationella valutafondens ram för hållbar skuld

¹ EUT C 306 E/373, 15.12.2006, ss.373–380.

² EUT C 291 E/0, 30.11.2006, ss. 118–122.

från 2005,

- med beaktande av den rapport om Internationella valutafonden och bistånd till Afrika söder om Sahara som fondens oberoende utvärderingskontor presenterade 2007¹,
- med beaktande av världsbankens översyn från 2005 av uppfyllande av villkor²,
- med beaktande av Internationella valutafondens handbok om öppenhet i fråga om inkomster från naturtillgångar, som antogs i juni 2005³,
- med beaktande av världsbankens översyn av utvinningsindustrin från 2004,
- med beaktande av programmet för offentliga utgifter och ekonomisk ansvarighet (PEFA) från juni 2005,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sociala frågor och miljö (ACP-EU/...), och av följande skäl:
 - A. Det viktigaste syftet med ett strukturanpassningsprogram är att främja hållbar ekonomisk utveckling. Dessa program anger ramen för de villkor, det tekniska bistånd och den strategiska rådgivning som ett utvecklingsland erbjuder, vanligtvis som led i låneprogrammet för det landet.
 - B. Stabila makroekonomiska villkor, förbättrade offentliga utgifter, sund skattepolitisk planering och skuldhantering, effektiv offentlig finansiell förvaltning och effektiva budgetsystem samt marknadsbaserade räntor och växelkurser är förutsättningar för tillväxt och utveckling.
 - C. Bretton Woods-institutionerna har spelat en ledande roll i den strukturanpassning som skett under senaste trettio åren. Bretton Woods-institutionerna har ett stort inflytande över utformningen av lån och utvecklingsbistånd eftersom de flesta givare och internationella finansinstitut använder deras urvalskriterier.
 - D. De villkor som givare och långgivare ställer speglar deras skyldighet och rättmätiga intresse att se till att de summor som de ställer till förfogande förvaltas på ett korrekt sätt och används i avsedda syften.
 - E. Internationella valutafonden och världsbanken har olika prioriteringar.
 - F. Internationella valutafonden har som målsättning att främja det internationella monetära samarbetet, underlätta för en utvidgning och balanserad tillväxt av den internationella handeln, bidra till att åstadkomma och upprätthålla en hög nivå för sysselsättning och reallöner, främja en stabil växelkurs, åtgärda bristande jämvikt i internationella betalningsbalanser och ställa ekonomiska medel till förfogande för att underlätta anpassning av betalningsbalanser.

¹ <http://www.imf.org/external/np/ieo/2007/ssa/eng/pdf/report.pdf>

² [http://siteresources.worldbank.org/DEVCOMMINT/Documentation/20651860/DC2005-0013\(E\)-Conditionality.pdf](http://siteresources.worldbank.org/DEVCOMMINT/Documentation/20651860/DC2005-0013(E)-Conditionality.pdf)

³ <http://www.imf.org/external/pubs/ft/grrr/eng/060705.pdf>

- G. Världsbanken har som målsättning att minska fattigdomen i världen och förbättra levnadsstandarder genom två utvecklingsinstanser: Internationella banken för återuppbyggnad och utveckling (IBRD), med inriktning på medelinkomstländer och kreditvärdiga låginkomstländer, samt Internationella utvecklingsförbundet (IDA) som arbetar med låginkomstländer.
- H. Hållbar utveckling innebär att dagens behov kan mötas utan att framtida generations förmåga att möta sina behov komprometteras.
1. Den gemensamma parlamentariska församlingen välkomnar Internationella valutafondens åtgärd för att prioritera fattigdomsminskning i sina program liksom det faktum att fattigdomsminskning är världsbankens övergripande mål.
 2. Den gemensamma parlamentariska församlingen anser att ohållbara skuldnivåer, dålig makroekonomisk planering och en illa utformad politik är till allvarlig skada för ett lands utveckling och att finansiell instabilitet kan ödelägga ett lands ekonomi på ett sätt som drabbar tillväxten, sysselsättningen och den ekonomiska och sociala välfärden.
 3. Den gemensamma parlamentariska församlingen konstaterar att strategidokumentet för fattigdomsminskning är utformade med enskilda länder i sikte, med strategier som särskilt anpassats till det specifika landets utvecklingsbehov. Församlingen hävdar bestämt att regeringarna i de länder som väljer att göra dessa strategier till sina egna påtar sig ett viktigt ansvar när det gäller att säkra ett ansvarsfullt utnyttjande av biståndsmedel, god förvaltning och ett beslutsamt åtagande att följa en utvecklingsagenda.
 4. Den gemensamma parlamentariska församlingen välkomnar de positiva ekonomiska resultat som många utvecklingsländer, inte minst i Afrika söder om Sahara, nyligen uppvisat. Olika faktorer har bidragit till dessa resultat, nämligen skuldlättnader, stöd från Internationella valutafonden och världsbanken, förbättringar påskyndade av givare och framför allt den politik som de enskilda utvecklingsländerna själva fört.
 5. Den gemensamma parlamentariska församlingen understryker att medan ekonomisk tillväxt är mycket viktig leder den inte automatiskt till att fattigdomen minskar, och betonar betydelsen av såväl en rättvis utvecklingspolitik som tillväxtstrategier som gynnar de fattiga, som innebär sociala och ekonomiska fördelar för samhället i stort, och som i synnerhet är inriktade på att millennieutvecklingsmålen förverkligas.
 6. Den gemensamma parlamentariska församlingen anser att man vid reformer bör prioritera hållbar utveckling, och anser att hållbar utveckling förutsätter god förvaltning och respekt för de mänskliga rättigheterna.
 7. Den gemensamma parlamentariska församlingen konstaterar att Internationella valutafonden tillämpar stränga makroekonomiska bestämmelser om minimireserver och inflationsbekämpning som styr hur bistånd får användas. Församlingen beklagar att fonden i vissa fall har stoppat användningen av tillgängligt bistånd för Afrika söder om Sahara, och uppmanar den att tillämpa en mindre restriktiv politik i situationer där en mer ambitiös utvecklingspolitik är möjlig samt att ta med alla tillgängliga resurser, inte minst bistånd, i sina beräkningar.

8. Den gemensamma parlamentariska församlingen beklagar att biståndets potential inte fullt kommer till uttryck i Internationella valutafondens planering eftersom ett bättre utnyttjande av biståndsmedel, inom ramen för ett strukturanpassningsprogram, kan ge goda resultat inom prioriterade utvecklingsområden.
9. Den gemensamma parlamentariska församlingen erkänner det avsevärda stöd som Europaparlamentet erbjuder AVS-länderna för att lindra de skadliga effekter som inledningsvis uppstår under strukturanpassningsprogrammets övergångsfas, innan dess fördelar ger sig tillkänna, och som ger bevis på EU:s kontinuerliga och långsiktiga engagemang för Afrikas länder i form av såväl ekonomiskt som andra former av stöd.
10. Den gemensamma parlamentariska församlingen välkomnar Internationella valutafondens och världsbankens initiativ för högt skuldsatta fattiga länder. Församlingen anser att tunga skuldbördor har hindrat utvecklingen i dessa länder, och uppmanar Internationella valutafonden och världsbanken att tillsammans med utvecklingsländerna förhindra att de återigen tvingas axla ohållbara skulder.
11. Den gemensamma parlamentariska församlingen noterar den ram för hållbar skuld som Internationella valutafonden och världsbanken införde för låginkomstländer i april 2005. Församlingen välkomnar det faktum att syftet med den nya ramen är att sätta skuldsanering i centrum för beslutsfattandet vid de internationella finansinstituterna. Församlingen beklagar att förslaget inte räcker till för att ge låginkomstländerna förutsättningar att på sikt uppnå vare sig hållbar utveckling eller millennieutvecklingsmålen.
12. Den gemensamma parlamentariska församlingen anser att sund offentlig ekonomisk förvaltning är en oundgänglig del i reformagendan, och anser man i högre utsträckning bör bistå de högre revisionsorganen. Den gemensamma parlamentariska församlingen välkomnar det prestationsmåttssystem som anges i programmet för offentliga utgifter och ekonomisk ansvarighet (PEFA) och som anger en ram för internationella jämförelser vid bedömning av ett lands offentliga ekonomiska förvaltning, och uppmanar Bretton Woods-institutionerna och andra givare att tillämpa programmet noggrant.
13. Den gemensamma parlamentariska församlingen oroas av situationen för instabila stater och stater som är på väg ut ur en konflikt, och understryker att det krävs ett fredligt och stabilt politiskt klimat för att ett land ska kunna utvecklas i positiv riktning.
14. Den gemensamma parlamentariska församlingen oroas av att det enligt Internationella valutafondens oberoende utvärderingskontor bland medlemmarna i Internationella valutafondens styrelse råder delade meningar om fondens roll och handlingsprogram i låginkomstländer.
15. Den gemensamma parlamentariska församlingen uttrycker sin besvikelse över att Internationella valutafondens avsikter med fonden för fattigdomsbekämpning och tillväxt inte förverkligats och att det brister i kopplingen mellan initiativen för att minska fattigdom och de program som faktiskt tillämpas.

16. Den gemensamma parlamentariska församlingen oroas av bristerna i Internationella valutafondens verksamhet, särskilt vad gäller spridningen och genomförandet av handlingsprogram samt den institutionella sammanhållningen.
17. Den gemensamma parlamentariska församlingen uppmuntrar världsbanken och Internationella valutafonden att i största möjliga omfattning samarbeta med FN och andra multinationella och bilaterala givare.
18. Den gemensamma parlamentariska församlingen anser att grundläggande för att de politiska reformerna ska lyckas är att länderna i fråga i mesta möjliga mån engagerar sig för och själva påtar sig ansvaret för dem.
19. Den gemensamma parlamentariska församlingen anser att regeringarna måste hållas ansvariga inför sin medborgare för förvaltningen av offentliga inkomster och utgifter, särskilt när det gäller inkomster från utvinningsindustrier, och uppmanar världsbanken, Internationella valutafonden, EU och andra givare att kräva att offentliga inkomster förvaltas på ett sätt som säkrar insyn och öppenhet.
20. Den gemensamma parlamentariska församlingen beklagar att Internationella valutafondens oberoende utvärderingskontor har funnit att Internationella valutafondens representation i mottagarländerna är otillräcklig och att det brister i samordningen med lokala aktörer.
21. Den gemensamma parlamentariska församlingen anser att man vid utarbetandet och genomförandet av reformprogram bör stärka den demokratiska legitimiteten genom att involvera de nationella parlamenten och samråda med andra aktörer som arbetsmarknadens parter och det civila samhället.
22. Den gemensamma parlamentariska församlingen anser att reformprogrammet bör gå hand i hand med en politik för att främja tillväxt inom den privata sektorn som omfattar åtgärder för att uppmuntra utländska direktinvesteringar, öppna och välfungerande finansieringstjänster och ekonomisk diversifiering, och som sporrar företagsamheten och det privata ägandet av mark.
23. Den gemensamma parlamentariska församlingen oroas av att vissa AVS-länder är beroende av en dominerande exportprodukt, vanligtvis en råvara, och anser därför att det måste till åtgärder för att främja den industriella utvecklingen och andra diversifieringsstrategier för att främja en hållbar utveckling.
24. Den gemensamma parlamentariska församlingen anser vidare att privatisering inom vissa sektorer kan ge konkreta resultat i form av ökad konkurrens och bättre förvaltning av offentliga utgifter. Församlingen anser att en sektorsvis privatisering kräver full förståelse av de ekonomiska och sociala följderna, att förbättringar måste göras för att privatiseringen underställs en sund offentlig förvaltning med god insyn, och att regleringsbefogenheten måste hävdas med kraft för att mesta möjliga fördelar ska komma samhället till del.
25. Den gemensamma parlamentariska församlingen anser inte att det att ställa privatisering som villkor för lån är ett effektivt sätt att åstadkomma förändringar, utan menar att

ansvaret för dessa utomordentligt viktiga politiska beslut bör så långt det går överlåtas åt länderna själva.

26. Den gemensamma parlamentariska församlingen välkomnar att världsbankens snäva inriktning på privatisering och liberalisering har ersatts med ett bredare synsätt som även tar sikte på institutionella reformer och handlingsprogram till stöd för dessa.
27. Den gemensamma parlamentariska församlingen välkomnar den mer målinriktade och pragmatiska attityd som kännetecknar världsbankens politik och som genom inriktningen på reformer på medellång sikt öppnar för större flexibilitet.
28. Den gemensamma parlamentariska församlingen välkomnar Internationella valutafondens översyn av de villkor som ställs, och anser att man omgående bör tillämpa översynens slutsatser med betoning på behovet att ge större ansvar åt mottagarländerna, samordning av handlingsprogram inom olika sektorer, samråd med berörda aktörer, tillämpning av nödvändiga, särskilt riktade handlingsprogram samt förutsägbarhet och insyn.
29. Den gemensamma parlamentariska församlingen välkomnar mottagarländernas ökande ansvarstagande för programmen i fråga men upprepar att en förutsättning för dessa är ett starkt engagemang för nödvändiga utvecklingsreformer.
30. Samtidigt som den gemensamma parlamentariska församlingen uppmanar givare att samordna sin verksamhet oroas den av de konsekvenser som detta kan få för mottagarländernas ansvarstagande. Församlingen anser att det är av största vikt att mottagarlandet som led i den nationella politiken kontinuerligt upprätthåller sin centrala ansvarsroll.
31. Den gemensamma parlamentariska församlingen uppmanar EU:s representanter i Internationella valutafondens och världsbankens styrelse att på bättre sätt samordna sina ståndpunkter inom ramen för EU:s utvecklingsmål samt se till att EU-medel endast används med dessa mål i sikte.
32. Den gemensamma parlamentariska församlingen välkomnar den ändringar av röstkvoterna som nyligen genomförts till fördel för vissa länder men uppmanar Internationella valutafonden och världsbanken att, inte minst av hänsyn till den egna legitimiteten, ytterligare förbättra mekanismerna för beslutsfattande så att utvecklingsländernas röster ges tillbörlig vikt.
33. Den gemensamma parlamentariska församlingen uppdrar åt medordförandena att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd, Europeiska kommissionen, Afrikanska unionen, världsbanken och Internationella valutafonden.